

Ob jednajstih imajo duše procesijo. Ti ljudje, ki niso hodili k maši in ki to
 duhovni, ki jo niso zvesto opravljali, ostanejo iz grobov in grede paroma iz polke,
 palisča. Toda pema dost jih je, mesa nimajo nič na sebi. Ti nosijo gorče
 sveče v rokah, in grede tiho naprej. Kdor je listo minuto rajer, vgleša med njimi lahko
 svoje znance in prijatelje, svoje brate ali sestra, ali starice, oговорiti jih pa vendar
 ne sme. Tudi v cerkev gre lahko za njimi k sveti maši, vendar varveti se mora, da
 ga ne zasadijo. Videl bo tam duhovna, kako bo v sakristijo šel, kako se bo tam oblekel
 in sveto mašo bral. Cerkovnika pa ne bo, da bi mu hudi prižgal in ugasnil. Tam
 duhovnik je na zemlji sveto mašo zamudjal, zato ga je Bog kaznoval, in vical se bo,
 dokler ga k'one ne peši. Maša bo pa do treh topela, ta kraj se vrne cela procesija in
 prižvenkaja zopet v grobe nazaj.

1. Nasoval je fant in prišel nikno pokopališča. Ker vgleša dolgo procesijo belih kočencev,
 ki so gorče sveče nosili. Ker je bil pijan, se jih ne zbači, in stopi bližej in stopa
 za njimi nič tebi, nič plemu ignej procesije svečo iz rok. Ah! kaj se zdej zgodi?
 Se svečo mu tudi roka mrličeva v roki ostane, in bolj' ko je to preč penjal, bolj' se je
 sveče držala. Prestrešen leti donu, ali tudi doma ni imel miru. Emiraj se mu je želo,
 da ga mrlič kliče in ga prosi, naj mu da roko nazaj. In kadar k'ubi je na svečo pogledal,
 se soavrtal se je stresnil, ker se zmiraj se je kočena roka sveče držala. Da bi bilo
 vendar konec tega tozhenja, gre k' muvedi in prave vne ne tako spovedniku, ker je bil
 storil in kaj se mu je prigodilo. Ta mu pa kaže, da dokler v roka nazaj ne nese,
 kjer jo je vzel, ne bo imel ne miru ne pokaja. Zato naj gre ob jednajstih, kadar
 se procesija prične, zopet na pokopališče in naj trezan popravi, ker je pijan
 slabega storil. In fa fant je šel četrti večer, dasiravno ga je bilo grozno
 strah. Videl je dolgo procesijo in med njimi tudi tistega, ki je edini brez
 rone želosten med drugimi lažil. Priteknil je mu je hitro in svečo vret,
 se k'rtijo vret in roka se je zacelila, in precej telesa prišla. In je na vesel pot
 proti domu odromal, saj je imel zopet hubi mir in pokaj.

2. Žena, ki je čez noč čula, slisala je, kako se demalizoon, kako je brenkal.
 Mislila je, da k' zornicam zvon. Zato reče: "V cerkev zvon, moram pohiteti,
 da maše ne zamudim." Ingreš je odpravi k' maši in gre. Tu pa v cerkev pride,
 želo se ji je vse nekako čudno. Gospoda ni poznala, ljudi tudi ne, vendar je
 v cerkvi ostala in zvesto molila. Ker pristopina centrat nekto k' nji, bila je ranja
 teta. Žena se je prestraši ona jej pa reče: "Le božjo voljo, kam si misla, bliži od tov,
 da te ne pemelejo. Rešise in vzi na pragu ruto nazaj, ali fvari, da se nazaj ne
 obrneš ogledajo. Žena jo je obgala, storila vse, kakor ji je velevala. Kakor hitro je
 maša minula, skočila je iz cerkve in vrgla ruto čez ramo. Da Drugi Jan so to
 ruto v sto in sto k'roših našli; molici pojo pemeleli kot polucen prah.